

בש"פ 123/14 - אסף אנושי, דליה אנושי, אלעד כהן, גבריאל מיראל, משה אשר שרגא, עו"ד נגד ערן הירש

בבית המשפט העליון

בש"פ 123/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המבקשים-הנקבלים:

1. אסף אנושי
2. דליה אנושי
3. אלעד כהן
4. גבריאל מיראל
5. משה אשר שרגא, עו"ד

נגד

המשיב-הקובל: ערן הירש

בקשה להעברת מקום דיון לפי סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 תגובת המשיב-הקובל מיום 12.1.2014 הודעת המבקשים-הנקבלים מיום 13.1.2014

החלטה

1. בחודש נובמבר 2012 שודר במסגרת תוכנית הטלוויזיה "כלבוטק" תחקיר בעניינו של המשיב. כעבור כשנה הגיש המשיב שתי קובלנות פליליות לשני בתי משפט שונים, על רקע שידור התחקיר. בקובלנות ייחס המשיב, לשורה של אישים, ביצוע של עבירות לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, כמו גם עבירות נוספות. קובלנה אחת הוגשה לבית משפט השלום בתל-אביב-יפו נגד המבקשים בבקשה דנא. יוער, כי המבקשים השתתפו בתחקיר, כמרואינים. הקובלנה

עמוד 1

השנייה הוגשה לבית משפט השלום בפתח תקווה נגד גורמים שונים בהפקת התוכנית "כלבוטק", שהיו מעורבים בשידור התחקיר (מנחה התוכנית, המפיק והתחקירנים). בבקשה דנא עותרים המבקשים להורות על העברת אחת הקובלנות לבית המשפט בו נדונה הקובלנה האחרת ועל איחוד הדיון שם בשתי הקובלנות. שניים מהנבבלים בקובלנה שהוגשה בפתח תקווה הביעו הסכמה לבקשה (הנבבלים האחרים לא הביעו עמדה). המשיב, מצידו, מתנגד לבקשה. לגישתו קיימים טעמים שונים המצדיקים שלא לברר את הקובלנות במאוחד.

2. בדין הפוזיטיבי אין הוראת חוק המסמיכה את נשיא בית המשפט העליון להורות על איחוד הדיון בהליכים פליליים המתנהלים במחוזות שיפוט שונים. הסמכות לאיחוד הדיון בהליכים פליליים נתונה לערכאה הדיונית, ובלבד שההליכים מתבררים באותו בית משפט. סמכותה זו של הערכאה הדיונית מעוגנת בסעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי). על כן, השאלה היחידה העומדת על הפרק במקרה דנא, הינה האם ראוי שאעשה שימוש בסמכותי, לפי סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן - חוק בתי המשפט), ואורה על העברת הדיון באחת הקובלנות לבית המשפט בו מתבררת הקובלנה האחרת. זאת, על מנת שהערכאה הדיונית תוכל לשקול את איחוד הדיון, בהתאם לסמכותה לפי סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי, היה ותוגש לה בקשה לפי הסעיף האמור.

3. בבש"פ 3869/13 נבון נ' מנירב, פסקה 3 (3.7.2013) (להלן - עניין נבון), עמדתי על השיקולים אשר עשויים להצדיק את העברת הדיון בנסיבות כגון דא, באלו הדברים:

"...המסלול הדיוני האפשרי לאיחוד דיון בהליכים פליליים המתנהלים במחוזות שיפוט שונים מורכב משני שלבים: השלב הראשון, העברתו של אחד ההליכים לבית המשפט בו מתנהל ההליך האחר (מכוח סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט); השלב השני, וככל שבקשת ההעברה התקבלה, איחוד הדיון בהליכים התלויים ועומדים בפני הערכאה הדיונית, לפי סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי... בעוד שהסמכות להכריע בבקשת ההעברה היא של נשיא בית המשפט העליון, הרי הסמכות להכריע בבקשת האיחוד היא של הערכאה הדיונית. מכל האמור לעיל עולה... כי על מנת שאחת מהערכאות הדיוניות תוכל כלל לשקול אם לאחד את הדיון בהליכים הפליליים שהוגשו למחוזות שיפוט שונים, יש לפנות תחילה בבקשה לנשיא בית המשפט העליון, לפי סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט. בבקשה כאמור, אין להכריע באופן נחרץ אם יש מקום לאחד את הדיון בהליכים. די בכך שתוצג תשתית עובדתית לכאורית המלמדת כי קיים סיכוי שהערכאה הדיונית תיעתר לבקשת האיחוד".

במקרה דנא, עיקר התשתית העובדתית העומדת בבסיס שתי הקובלנות הינה זהה (אף אם לא כולה). דומני, כי המבקשים הציגו תשתית לכאורית המלמדת כי קיים סיכוי שהערכאה הדיונית תיעתר לבקשת איחוד לפי סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי, היה ואורה על העברת אחת הקובלנות לבית המשפט בו מתבררת הקובלנה האחרת. אבהיר, לצד הדברים האמורים, כי אין לראות בדברי משום הבעת עמדה נחרצת בסוגית האיחוד, אשר תוכרע על ידי הערכאה הדיונית, ככל שתוגש בקשת איחוד. טענות המשיב בעניין הטעם המצדיק, לגישתו, את בירורן של שתי הקובלנות בנפרד, תעמודנה לו והוא יוכל להעלותן לפני הערכאה הדיונית.

4. נוכח העובדה שבבית משפט השלום בתל-אביב-יפו התקיים כבר דיון מקדמי, ראוי הוא, מטעמי יעילות, ששתי הקובלנות תהיינה תלויות ועומדות בבית המשפט הנ"ל (השוו לעניין נבון, פסקה 5). לפיכך, הנני מורה מכוח סמכותי

לפי סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט, על העברת הדיון בק"פ 67031-10-13 (שלום - פתח-תקווה) לבית משפט השלום בתל-אביב-יפו. השאלה אם יש לאחד את הדיון בהליך זה עם ק"פ 68059-10-13 (שלום - תל-אביב-יפו), מכוח סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי, נתונה כאמור להכרעתו של בית משפט השלום בתל-אביב-יפו, על פי שיקול דעתו המלא.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ד (14.1.2014).

ה נ ש י א
